

V svojem proračunu bodo imela mesta 500 milijonov mark pomanjkljaja medtem ko daje vlada samo 100 milijonov mark podpore. Leyden je rekel, da dobijo 1700.000 oseb tako imenovanih podporo krize, za kar prispeva vlada in občina.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakur, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inostranstvo za celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelje in praznikov.
Copies bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli poslati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivaličke naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3678

PREMIJE NA DALJNEM IZTOKU

Slednjič sta Kitajska in Japonska vendarle podpisali premirje v Šanghaju, in v teku enega meseca bo japonsko vojaštvo zapustilo svoje postojanke.

Pogajanja so bila dolgotrajna, in večkrat je bilo domnevati, da se bodo razbila.

Šanghajska afeta je bila za japonsko vlado precej draga. Japonska nikakor ni dosegla svojega cilja z njo.

V času, ko so Japonci potrebovali za svoj resničen cilj v Mandžuriji vse zunanje simpatije, so nenehno zdivjali ter navdali šanghajsko civilno prebivalstvo z vsemi grozotami modernega bojevanja.

Japonci uživajo sloves, da so nekaki Prusi Daljnega iztoka, toda pri Šanghaju se je izkazalo, da šestdeset tisoč japonskih vojakov ne more dosti oziroma nič opravi proti približno istotaki moči kitajski armadi.

To ni bilo posebno dobro za japonski vojaški sloves. Posebno hrabro se je obnašala pred Šanghajem devetnajsta kitajska armada, koje postojank niso mogli Japonci navzlic silnim žrtvam in dolgotrajnim naporom zavzeti.

Zunanji svet je zatrdlo prepričan, da se namerava Japonska polastiti vse Mandžurije, česar tudi Japonci ne prikrivajo.

Vedno vztrajneje se pa pojavljajo govornice, da je njen pravi cilj podjarmljenje vse Kitajske.

Šanghajska afeta je bila takorekoč prvi korak v načrtu za zavojevanje rodovitne Jangtee doline.

To je precej fantastična teorija, ki Japoncem več škoduje nego koristi, kajti publiciteta, ki jo dobiva v tem pogledu, zamore biti usodepolna zanj.

Z ozirom na vse to se pa ne sme reči, da pomenja japonska moralna izguba pri Šanghaju kak poseben dobiček za Kitajsko.

Junaštvo devetnajste armade je dokazalo, da zamore biti kitajski kmet izboren vojak, ako je primerno izvežban in podžgan s patriotizmom.

Junaštvo devetnajste armade pa še nikakor ne priča, da se je pojavila med Kitajci močna narodna zavest.

Nanking in Kanton sta si še vedno nasprotna, in dokler se ne pobotata, ni nikakega govora o edinstveni Kitajski.

NASI V AMERIKI

Štiri jugoslovanske podporno organizacije v Ameriki bodo imele letos svoje konvencije. Konvencija SSPZ se odpravi 6. junija v Pittsburghu, Pa. Čez teden dni se zberejo delegatke Hrvatske Bratske Zajednice v Gary, Ind. V juliju se bo v Indianapolisu, Ind., vršila konvencija JSKJ, v septembru pa se vrši v Milwaukee konvencija J. P. Z. "Sloga".

— Rojak Anton Skadler v Colorado Springs je že več let delal v premogorju in si je tako prihranil ter si kupil, nekako osem milijonov dolarov, farmo z lepim leseno hišo. Ves vesel je bil te farme in hiše, kakor tudi cela njegova družina. Vesel je bil, da je postal sam svoj gospodar in da je pri tem na dobrem zdravem zraku. Pa ga je nedavno doletela nesreča da mu je ogenj uničil ne samo hišo, ampak tudi vso opremo. Ogenj se je tako hitro širil, da jim ni bilo mogoče drugega rešiti, kakor življenje in pa obleko, katero so imeli na sebi in še ta je delavna in vsakdanja. Kako je ogenj nastal nihče ne ve.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANEMLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 4.00	Lir 100 \$ 5.90
Din 500 \$ 9.55	Lir 200 \$ 11.50
Din 1000 \$ 18.70	Lir 300 \$ 16.80
Din 2000 \$ 37.20	Lir 500 \$ 27.00
Din 5000 \$ 92.50	Lir 1000 \$ 53.25
	Lir 2000 \$ 106.30

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.
Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$1.
METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

MINIMALNE IN RESNIČNE MEZDE

V teh dneh, ko doživljamo povsod znižanje mezd, češ da tudi cene potrebščin padajo, postane važno razpravljati o razmerju mezd k cenam potrebščin.

Splošno je znano da mezza v denarju ni ista stvar kot resnična mezza. Dobivati toliko in toliko na dan, samo na sebi nič ne pomenja. Treba ugotoviti kupno vrednost te mezze. Kmalu po vojni so delavci v nekaterih evropskih deželah zaslužili milijone rubljev mark ali kron, ali ti "milijoni" so kaj malo pomenjali za delavca, ko ni mogel mnogo kupiti z njimi.

Na drugi strani pred enim stoletjem so bile mezze trikrat ali štirikrat manj kot danes ali to ne pomenja, da je današnji delavec trikrat ali štirikrat na boljšem kot pred sto leti. Da pravilno primerjamo mezze obeh, moramo pogledati, kaj se je lahko kupovalo z enim dolarjem pred sto leti in koliko danes. Z drugimi besedami resnična mezza pomenja kupno vrednost tega, kar se dobiva v dolarjih. Le ako izračunamo resnično mezzo (real wages), moramo ugotoviti, dali delavec dejanski dobiva več kot poprej. Zato povišanje ali znižanje mezze se mora vedno smatrati v primeru s cenami potrebščin. Resnična mezza ni to, kar on dobiva, marveč skupnost potrebščin, ki jih on more kupovati s tem denarjem.

Resnične mezze tekem zadnjih

dveh desetletij dajejo se ugotoviti iz statistike delovnega departmanta, žalibog le za nekatere glavne industrije.

Ako smatramo, da leto 1913 je bilo normalno leto, t. j. ako smatramo, da kupna vrednost dolarja v tem letu je bila 100 in sploh smatramo 100 kot odstotek mezz, draginje in resnične mezze v tem letu, dobivamo sledečo interesantno sliko razmerja med nominalnimi mezzami in resničnimi mezzami v naslednjih letih:

Od odstotka 100 v tem letu so se nominalne mezze postopno povišale do 184 v l. 1919, ali cena potrebščin je še bolj narasla v tem razdobju: od 100 do 188.3. Zato resnična mezza v l. 1919 je bila manj kot v l. 1913, in namreč 97.7. Torej dasi je delavec povprečno dobival mnogo več denarja, je bil l. 1919 resnično na slabšem, ker njegova resnična mezza je padla.

V naslednjih petih letih so urne mezze porastle na 223, ali draginja je padla na 170.7, tako da so resnične mezze porastle na 103.6. Od leta 1915 do 1919 so se mezze nekoliko povišale, dočim je draginja padla na 170.8 in so zato resnične mezze znasle v razmerju 136.4. L. 1930 so nominalne mezze stale na 237, ali proti koncu leta je draginja padla hitro na 1607 in resnične mezze so stale na 237, ali proti koncu leta je draginja padla hitro na 1607 in resnične mezze so se zato povišale na 147.4. Do junija 1931 so nominalne mezze padle na 213, draginja na 150.3 in resnične mezze na 142. Nimamo podatkov za drugo polovico lanskega leta, ko smo imeli znatno znižanje mezz.

Kakor pokazujejo zadnji podatki, dobivali smo leta 1931 na urni mezzi povprečno dvakrat toliko kot leta 1913, vendarle resnična mezza je znasla le podrugikrat toliko kot leta 1913.

Ali vse to ne daje prave slike, ni le merodajno, koliko delavec dobi na uro, marveč tudi koliko ur dela. Znano je, da mnogi delavci, dasi stalno delajo, delajo mnogo manj ur dnevno. In ako se jim mezze znižajo radi padea draginje, delavcev položaj bo vse, kakor mnogo na slabšem, tudi če na uro dobiva resnično več kot poprej. O milijonih nezaposlenih sploh ne govorimo.

Ekonomisti se v splošnem strinjajo, da standard življenja tekem dveh zadnjih generacij se je splošno povišal, da povprečna delavska družina je boljše obdelana, prehranjena in preskrbljena kot pa poprej. Na drugi strani ponudarjajo, da vsaka depresija na pada pridobljeni standard življenja in ga v gotovi meri uničuje. Z drugimi besedami: za resnično mezzo in za ugoden standard življenja treba tudi stalnosti dela skozi vse leto.

FLIS.

VSAK KDOR ŠE NI AMERIŠKI DRŽAVLJAN

in želi to poletje v domovino na obisk, si mora pred odhodom preskrbeti dovoljenje za priti nazaj v Ameriko. Vsa tožaderna pojasnila najde te v naših navodilih za potovanje, katera Vam pošljemo brezplačno.

Pišite nam.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

KAKE IZNAJDBE POTREBUJE ČLOVEŠTVO

Ob priliki otvoritve novega poslojja patentnega urada v Washingtonu so bili nekateri vodilni ameriški znanstveniki vprašani, kake iznajdbe bi bile sedaj najbolj potrebne in usodepolne. Kakor je umevno, bilo je različnih odgovorov in nekateri iznajditelji so poudarili važnost socijalnih problemov kot razumno večjo nego potrebo mehaničnih izumov.

Sledeči odgovori so zanimivi: Orville Wright, iznajditelj prvega praktičnega aeroplana, je mnenja, da najbolj potrebna iznajdba je motor, ki bi spreminjal energijo solnčnih žarkov v gonilno silo.

Dr. Le de Forrest, slavni radio inženir in iznajditelj, je več ali manj izrazil isto mnenje. Trdi, da človeštvo urno potrebuje neizčrpeljive vire gonilne, ki bi se dali uporabljati tako poceni, da bi izvolneicijonirali ves način dela in življenja. Po njegovem mnenju človeštvo bodoče generacije ne bo stikalo po premočni ali petroleju, marveč po neizčrpljivih virih toplote. Kar se tiče neposrednih iznajdb, de Forrest je mnenja, da televizija kmalu postane praktična stvar.

Dr. Elihu Thompson, električni pionir, je mnenja, da največja iznajdba bližje bodočnosti bo sprememba solnčne energije v električni tok visoke sile.

S. M. Kintner, električni inženir in iznajditelj prorokuje kot največji bodočo iznajdbo nekaj na polju poznavanja človeškega telesa, kar nam da boljše kontrolo bolezni, nadalje kontrolo žuželk potom žarkov in transmisijo sile potom radia.

L. W. Wallace, inženir, in Arthur D. Little, kemičar, so mnenja, da, kar človeštvo najbolj po-

trebuje, so boljša stanovanja s ceninimi modernimi pripravi. L. Wallace bi hotel vsako hišo na zemljišču petih akrov.

Cas je prišel, da začnemo več misliti na socijalno izboljšanje, kot na mehanični napredek — je bilo mnenje mnogih znanstvenikov. Dr. Frank B. Jewett, načelnik laboratorijev telefonske družbe, je poudaril: Kar svet danes najbolj potrebuje, niso nikake nove iznajdbe, marveč več treznosti, razuma in pameti pri uravnavanju gospodarskih razmerij.

Dr. Mihajlo Pupin, veliki jugoslovanski znanstvenik, je rekel: Največja bodoča iznajdba bo demokracija, v kateri profesionalni političar današnjega časa ne bo imel mesta. To je kar človeštvo najbolj potrebuje.

FLIS.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Pri zadnji seji društva Bratska Zveza, št. 140 SNPJ je bilo sklenjeno, da priredimo izlet v gozd nad Revnim Lazarjem v nedeljo 12. junija, če bo dež ta dan, po en teden pozneje, dne 19. junija. V kolikor nam znano, bo to prvi izlet in zato prosimo vsa druga društva, da to vpoštejajo in nas obiščejo. Vsem posetnikom bo na razpolago dovolj vsakršnih tekočin in jestvin za suha grda in prazne želodec. Kuhali bomo na prostem gulaž, kranjske klobase in kisto zelje ter pekli rostbeef. Zabave bo dovolj za vse člane v družini in odrejeni so dobiki za otroke za tekanje v žaklju. Odrasli bodo pa pokazali svojo moč pri vlečenju vrvi, in močnejši dobe nagrado.

Poleg omenjenih zabav bomo imeli še več drugih, ki bodo zelo zanimive, zato ne pozabite se udeležiti.

Emil Domini, tajnik.

NAD 200,000 MILIJONARJEV

Neki potrpežljivi ljubitelj števil je zbral z uravilčno marljivostjo ogromno gradivo, nanašajoče se premoženjske razmere mogotev tega sveta v vseh evropskih in ameriških državah. Zdel je sporečljivi svetovnemu tisku, da je v črnem letu svetovne gospodarske krize in finančnega poloma v tekočem letu 1932, na svetu še vedno nad 200 tisoč milijonarjev. Ne gre pa samo za navadne milijonarje v dinarjih ali frankih, temveč za dolarske finančne magnate, torej za multimilijonarje in milijarderje. Presenetljivo je, da največje gnezdo tega blagorodnega, izumirajočega rodu ni v doželi doladja, kakor bi človek pričakoval, temveč v Švici. Currih sam, ki šteje 600,000 prebivalcev je menda najtrdnjša postojanka milijonarjev, saj jih šteje 200 in med njimi imajo nekateri nad 100 milijonov švicarskih frankov. Na drugem mestu je Anglija, na tretjem Indija, za njo Združene države itd.

Pri uradnih podatkih ima Anglija 562 milijonarjev, v resnici jih je pa mnogo več, kajti Angleži se ne hvalijo radi s svojim bogastvom, zlasti napram davčnim uradom ne. Seznam najbogatejših angleških državljanov odvarja skupina indijskih knezov, ki so tako bogati, da niti sami ne vedo, koliko premorejo. V Evropi je po samomoru užigalnega kralja in mojstra sleparjev Kreugerja, ki so ga cenili na eno milijardo švedskih kron, najbogatejši mož angleški petrolejski magnat Sir Derting. Njemu sledi nemški cesar Viljem, ki ima še zdaj nad 500 milijonov mark premoženja.

Največji bogataš Francije je znani F. Coty, poljški in vinar, ki premore 1,300,000,000 zlatih frankov. V Avstriji se potegujejo za milijonarsko premoženje L. Rothschild in industrije Bohler. Na čehoslovanskem je najbogatejši Tomaž Bat'a ki premore približno 1,200,000,000, v Jugoslaviji je vodilni milijonar lastnik ogromnih gozdov in številnih žag Draeh, na Španskem je najbogatejši mož bivši minister Cambó. Če pristejemo še znamenitega grškega naboba Basla Zaharova in madžarskega kneza Esterhazyja, imamo v glavnih potezah pregled svetovnih milijonarjev.

Peter Zgaga

Vse smo že slišali od različnih govornikov, ene stvari pa še nikdar.

Nikdar še ni izjavil izvoljeni kandidat:

— Hvala vam lepa, dragi volilci za izkazano zaupanje. Popravici vam povem, da jaz nisem zmožen za urad, v katerega ste me izvolili. Vsled tega odstopam.

*

Neki ameriški vgojevalec se pritožuje, da ljudje premalo spoštujejo veličanstvo postave.

Ni zlodej, ker je v sedanjih postavah v nji tako proketo malo veličanstva.

*

Dosedaj so spoznavali zločince po odtisih prstov.

Ta sistem pa se ni zdel nekemu francoskemu učenjaku zadosten.

Šel je torej in iznašel nov sistem, kako se da zločinec in kršilec po sapi spoznati.

Če bi tukaj v Ameriki ljudi po sapi spoznavali in obsojali bi bilo že prvi dan po uveljavljanju osemnajstega amandmanta vse jetnišnice polne.

*

V Atlantic City se je pred kratkim osnovalo društvo "Zagrizenih samecev".

Ženske so vsled tega ustanovile "Društvo samic".

Iz zadnjih poročil je razvidno, da se bosta oba kluba v kratkem združila.

*

Jako značilno je dejstvo, da so dosedaj še malokoga iskali zastran poštenosti.

In da bi mu kaj dali, tudi še nikogar niso iskali.

*

Starokrajski časopisi tarnajo: O ta nesrečni alkohol!

Vse tatvine, vsi poboji, vsi pretepi so posledica alkohola.

V Jugoslaviji z vso vneto delujojo organizacijo, kojih cilj je vzdržnost oziroma prohibicija.

Mi, kar nas je v Ameriki, smo se po enajstih letih prepričali, da prohibicija nikakor ni blagodejna, pač pa prava nesreča za prebivalstvo.

Iste izkušnje je imela tudi Finska in skandinavske države. Bile so pa toliko pametne, da so prohibicijo odpravile.

Se prohibicijo naj dobi Jugoslavija, potem pa reva res ne bo vedela, kaj početi.

*

— Na kaj pač spominja ta moderna glasba? — je vprašal mož.

— Na naša večna vrata, ki jih še vedno nisi namazal, — je odvrnila sladka ženica.

*

Sleherni je prizadet vsled modernih časov.

— Oh, kje so dnevi — je morda vrta vrabe, — ko so bile ceste mehke in ko so po njih konji vozili? Dandanes so pa vse ceste asfaltirane, olje in gazolin pa sploh nista užitna.

*

Rojak in rojakinja sta sedela v kinematografu.

Kazali so sliko, v kateri je nastopila znana krasna igralka — enkrat v kopalni, enkrat v plesni obleki, in predno je šla leč, je stala v prosojnem spalnem oblaku ob oknu in sanjala o svojem dragem.

— O ti presneta baba — je mrmral dragi rojak. — O ti prokleta baba!

Njegovi ženi je v veselju vzvalovilo sree.

— No saj ni tak babjek, kot sem mislila — si je rekla z zadovoljstvom — saj ni tako pokvarjen. Drugi dedci kar zijajo v nesramnico na sliki, on se pa očitno zgraža nad njo.

Ko sta se vračala domov, mu je pripomnila:

— Pa je res sramota, ker kažejo take slike.

— Kakšne slike? — se je začudil. — Slika je bila olrajt. Do jutra bi jo gledal.

— Potem ne veš, kaj govoriš. Zakaj si pa venomer mrmral: — Prokleta baba! — ko je uganjala tiste grde komedije?

— Se ne spominim, da sem kaj rekel — ji je ljubeznjivo odvrnil. — Toda, če sem res kaj takega rekel, nisem mislil nje, pač pa tebe, predraga moja Marjana.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

POZDRAV Z ONEGA SVETA

Mamica, zlata moja mamica, tu di tvoj god je danes, in dete tvoje te pozdravlja, ono dete, o katerem pravijo, da ga ni več. Ali jaz sem pri tebi ni je smrti, ki bi me mogla iztrgati tvojemu srcu. In danes, ko se matere smehljajo svoji živi deci in poslušajo čestitke, se tudi jaz pritiskam še tesneje k tvojemu srcu, še bliže in globlje kot sem bil takrat, ko me razen tvoje duše še nihče ni poznal. Vidiš, tako blizu sem ti in te pozdravljam ča tvoj god. Poslušaj, mamica, kako te pozdravljam. Pa zakaj plačes, zlata moja? Zakaj me sprejmeš s solzami? Nečem tako. Ti se mi moraš smejati, tudi jaz sem vesel. Ves, mamica, da si ti sedaj velika sčestlivenka! Zakaj jočeš? Ker si brez mene, ker me več nimam, radi sebe same ti je težko! Name pa ne pustiš: da mi ni hudo. Zato bi morala biti vesela, smej se z menoj. Tako lepo se mi nasmejljaj, kakor takrat — še več — ko sem, privrati zganil svojo nožico. Samo vidva, ti in očka, sta vedela, da sem se značil. Ali se še spomniš, kako si držala roko na sebi in čakala, da se zopet zganem in začutiš z roko moje nožice. Pa sem ti takoj pomagajal, nisem se ti hotel javiti. In ko si se naveličala čakati in si odmaknila roko, sem pa zopet zganil nožico! Tebi se je zdelo to tako pristržno, tako radostno si se smejala meni, ki me še videla nisi. Daj, mamica, tudi sedaj se mi teko nasmejaj. No, daj... zakaj se zopet jočeš? Že vem, ti si plakala tudi takrat, kadar si me bila najbolj vesela. V največji sreči si imela solzo v očeh. Pa vendar ne plači sedaj! Nasmej se mi, tako kakor v onem trenutku, ko sem se ti za vedno izvil iz tajne posteljice. Saj veš: v takih bolečinah si bila, da si skoro pozabila name, nase, na svet... ali s svojim prvim glaskom sem ti zapele tako mogočno himno, da so v njej otopele vse bolečine tvojega telesa in začutila si se blaženo kakor v raju. Vidiš, mamica, kako si sedaj lepa, ko se mi smehljaj. Pa čakaj še bolj se boš: Ves, kako ti je bilo, ko sem te privrati poklical? No poslušaj, zakaj zopet solze. Ti nečeš slišati o svoji sreči, ti nečeš, da bi ti pripovedoval, kako si se mi smehljala. Čakaj ti povem pa drugo: Kako pa je bilo takrat ko sem se ti prvič zlagal? Obrnila si se od mene, pa si zajokala. In takrat, ko sem te v jezi udaril in ti zabrusil ostro besedo... A mamica, kako je bilo...? No, zdaj se pa ne jočeš več. Zato ti povem še... Že zopet solze! Vem, vse ti in drugo si mi ocpustila, saj sem bil še dober, se tako nežen, pa jaskati sem ti znal. Ali čuj me, mamica, kaj pa če bi bil jaz ostal pri tebi in pri očki, pa bi bil zrastle in bi nekoč ne hotel več biti vajino dete? Ne hotel bi poslušati vajine besede še lica tvojega bi ne hotel gledati. Ljubši bi mi bili tovariši, domače ognjišče bi zamenjal s cesto, tvoj čisti smeh z razpaljenim gromotom tujih obrazov, tvojo nežno skrb s strastjo, tvojo skromnost z neutrušnim po-

Knjigarna "Glas Naroda"

Table with 2 columns: Book Title and Price. Includes sections for 'POVESTI in ROMANI', 'Čarovnica', 'Drobit, in razne povesti', 'Devica Orlanovka', 'Duhovni boj', 'Dekle iz Hrvatske', 'Drobit, in razne povesti', 'Devica Orlanovka', 'Duhovni boj', 'Dekle iz Hrvatske', 'Drobit, in razne povesti', 'Devica Orlanovka', 'Duhovni boj', 'Dekle iz Hrvatske'.

SVETOVNA ZGODOVINA V GRAMOFONSKIH PLOŠČAH

Pruska država si je omislila že pred časom svojevrsten arhiv, v katerem zbira izraze svetovnega življenja v podobi gramofonskih plošč in fotografskih slik. Voda tega arhiva prof. dr. Wilhelm Doegen je te dni imel predavanje, v katerem je predaval celo vrsto teh plošč, zdržnih s projekciranjem zadevnih slik na platno. Občinstvo je doživelo svoje majhno presenečenje. Imelo je priliko, da je videlo in slišalo tedanjega vojskovodjo Hindenburga, kako govori svojim vojakom pred bitko pri Tannenbergu, kancelarja Bethmanna-Hollwega, ko napoveduje v državnem zboru 1917 preureditev Nemčije po vojni, Friedricha Eberta, ko polaga prisego kot prvi predsednik nemške republike in še nešteto drugih dogodkov iz svetovne zgodovine zadnjih desetletij, o katerih si širša javnost nikoli ni predstavljala, da so nam ohranjeni v tako živi obliki. Prof. Doegen je ob tej priliki povedal mnogo zanimivega o delovanju in organizaciji pruskega "zvočnega arhiva". V vojnih letih je obiskal s komisijo znanstvenikov nešteto ujetniških taborišč, p o Nemčiji in je povsod snemal govore, petje, molitve pripadnikov vseh narodov, ki jih je obenem ovekovečil s tisoči in tisoči fotografskih posnetkov. Tako je nastala zbirka, ki je neprecenljive znanstvene vrednosti. Samo od angleških ujetnikov je ohranil 33 angleških dialektov v plošči, 87 zamorskih rodov je zastopanih s svojo govorico, glasbo in petjem. Imajo priliko slišati in videti Škote z njihovimi dudami, ruske zборе, ki pojejo "Večerni zvon" ali turčne pogrebne v taboriščih ujetnikov, Francoze s prvotarskimi ljubzenskimi pesmimi, zamorce, ki brzojavljajo najzamatnejše znake svojega bobenskega jezika na izvoljenih drevesnih debelih, mohamedanske muzike, Srbe z narodnimi pesmimi, Belgijce, Italijane, Indce itd. Na neki plošči govori Viljem II. v avgustu 1914. von Buelow je zastopanih v govoru in državnem zboru iz 1907. Haackel čita iz ene svojih knjig kakor Galsworthy, Rabindranath Tagore čita neki odstavek v sanskritu. Eckener o svojem ameriskem poletu z "Grofom Zeppelinom" 1925. ga. Pankhurstova govori o ženskem vprašanju, ne manjkajo niti cesar Franc Jožef, MacDonald, Emin paša, Sven Hedin, Rudolf Eucken in nepregledna množica drugih prominentov. Posebno vrednost imajo plošče iz eksotičnega sveta ki so ohranjene v enem samem izvodu. Tu čuješ n. pr. tibetski svetilni spev, afgansko "gazelo", veslaško pesem nekega zamorca iz Konga itd. Ohranjeni so tudi zvoki iz narave in tehnike: živalski glasovi, bolenje morskih valov ob skalnem bregu, nevihte, streli iz pušk, ropotanje propelerjev. Zvočni arhiv obiskujejo in upravljajo mnogo interesenti, dijaki, glasbeniki, učitelji jezikov, učenjaki, ki si ne morejo privoščiti dragih potovanj po svetu, podjetja za zvočne filme. Še ta mesec pa se odpre v zvezi z arhivom "zvočni muzej", ki bo dostopen vsej javnosti in ki mu pomena pač ni treba še posebej poudarjati. Vsekakor deluje in se razvija tu ustanova, ki ima že za naše čase neprecenljivo porcen, da bodoče čase pa tega opomen ne moremo pravilno oceniti z nobeno besedo.

Table with 2 columns: Book Title and Price. Includes titles like 'Lov na ženo (roman)', 'Lucifer', 'Marjetica', 'Materina žrtve', 'Moje življenje', 'Mali Lord', 'Milijonar brez denarja', 'Maron, krščanski detek iz Libanona', 'Mladin zanikerničev lastni življenje', 'Milinarjev Janez', 'Morsolno', 'Mrtvi gostje', 'Mali Klatež', 'Mesija', 'Malenkosti (Ivan Albrecht)', 'Mladin srecem. Zbirka povesti za slovenska mladino', 'Misterija, roman', 'Možje', 'Na različnih potih', 'Notarjev nos, humoreska', 'Narod, ki izmirja', 'Naša vas, II. del, 9 povesti', 'Nova Erotika, trdo vez', 'Naša leta, trda vez', 'Na Indijskih otokih', 'Naši ljudje', 'Nekaj iz ruske zgodovine', 'Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih polodov bivšega slovenskega polka', 'Ob 30 letnici Dr. Janeza E. Kreka', 'Onkraj pragozda', 'Odkritje Amerike, trdo vezano', 'mekko vezava', 'Fraprečaneve zgodbe', 'Pasti in zanki', 'Pater Kajetan', 'Pingvinski otok', 'Povest o sedmih običnih', 'Pravica mladitva', 'Pabirki iz Roza (Albrecht)', 'Pariski zlatar', 'Prihajaj, povest', 'Poizgalec', 'Fapečinja Fausta', 'Povesti, pesmi in prozi (Baudelaire) trdo vezano', 'Knjige pošiljamo poštne preste', 'GLAS NARODA', '216 W. 28 Street NEW YORK'.

Poziv! Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeji, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno. Uprava "G. N."

PESNIK in BANDIT Spisal AL. JENNINGS

17 Toda naslednjega dne nas je guverner z dvema mahjnimaj rjavima Kariboma obiskal v konzulatu. Vrlim ameriškim patrijotom, da bi se rad zahvalil za njihovo veliko podporno pri udušenju revolucije. Ameriški patrijoti da jim je rešil deželo. In mi niti vedeli nismo, da se je sploh kje vršila kakšna revolucija, niti na čigavi strani da smo se borili. Toda Porter je takoj razumel in obvladal položaj. Hvalačno sprejemamo to priznanje vlade, je skoraj zviška odvrnil guvernerju. Svet ima pogostem navado, da patrijote pozablja. Ko smo bili na slepo planili iz krčme, smo po vsej priliki prišli v sredo boja in smo ga odločili. Vlade čete so gnale upornike, toda uporniki so bili že skoraj na tem, da zmagajo. Naš vpad je vladne čete podžgal in jih povedel v srečno odločitev. Bila je nekrvava bitka. Toda naše zmagovalstvo ni trajalo dolgo. Vode vlade in vode revolucije so se spet sporazumeli. Kolovodja upornikov je zahteval odškodnino za našo žalitev njenih čet. Zahteval je življenje tujcev, ki so tako sramotno končali revolucijo. Še preden se je prav za prav začela. Ameriški konzul nam je svetoval, naj takoj odpotujemo. In beg je bil v resnici edina naša rešitev. Obrnili smo se proti obali. Spotoma je majhno, petnajstletno karibsko dekle nenadoma planilo iz grmovja proti nam in se vrglo meni k nogam. Jokala je in klepetala nekaj venomer in se oklepala mojih rok. Niti besedice nisem razumel, kaj je hotela. Porter je poizkusil s španščino. Deklece je v veliki stiski, mi je dejal. Nekaj pripoveduje, česar pa jaz s svojo španščino nikakor ne morem razumeti. Zdi se mi, da bi rada z nami. Komaj je to izgovoril, je močan človek, mnogo večji kakor so bili po navadi domačini, planil iz grmovja in deklece zagrabil za lase. Jaz sem mu s kopitom puške eno pripeljal po glavi. Tisti hip smo začuli signal. Bil je klic k orožju. Cela armada je bila zoper nas na nogah. Porter, Frank in jaz smo drveli proti obali, deklece je tekel za nami. Porter se je spotoma za trenutek ustavil in jo od srca resno zaprosil v angleščini, naj mu ne zameri te naglice. — Kakšnih dva tisoč milj od tod imam sestanek v neki zelo nujni zadevi, je dejal. Ona pa se s tem ni mogla zadovoljiti in z brega je kričala za nami, ko smo veslali proti "Heleni". Bil, najin novi prijatelj, je takoj začel deliti usodo z nama. Niti heliča ni premoget na svetu. Ni mu bilo znano, ne kam sva namenjena, ne kdo da sva. — Kam pa se peljete? — je mirno vprašal, ko je "Helen" spustila paro. — Jaz sem zapustil Ameriko, da uidem temu, v kar spadam, sem mu odvrnil. — Kako daleč pa se lahko peljete? — Kakor daleč nas lahko pripelje trideset tisoč. In teh trideset tisoč dolarjev nas je pripeljalo precej dlje, kakor smo si mislili tisti dan. BEG ZA MIRNIM KOTIČKOM. — UMOR NA PLESU Svojo ekspedicijo smo začeli kakor ljudje, ki so prepustili svoj čoln valovom brez krnila in brez kompasa. Naš namen je bil, da polagoma jadramo, da se ustavimo, kjer bi se nam ravno poljubilo, in se pri tem ogle damo za koščkom zemlje, na katerem bi lahko ostali. Toda niti malo nam ni bilo de tega, da bi se držali kakšne določene smeri.

Kapitan "Helene" nam je bil na uslugo. V Buenos Airesu smo zlezli na kopno in smo jezdili skozi Pampas, toda svet nam ni ugajal. Peru nas je ravnotako malo mikal. Mi smo iskali nekaj resnično velikega, najbolj razburiljivi opravke te dežele pa je bil lov na azijske podgane, ki so prebivale po njenih pristaniščih. Brez posebnega razloga smo nekaj časa ostali v mestu Mehiki. Midva s Frankom sva hodila okrog kot priznana beguna. Porter pa je hodil z nama kot kakšen skrivnostni srečolovec. O njem sva vedela skoraj samo, da mu je ime Bill. Jaz sem mu povedal najvažnejše reči iz svojega življenja, toda on mi ni vrnil zaupanja in midva nisva tiščala vanj. Niti Frank niti jaz ga nisva prištevala k našemu lastnemu razredu. Bil je molčeč, toda nama niti na misel ni prišlo, da utesne molčati iz kakšnih slabih razlogov. V svoji cowboyski fantaziji sem si predstavljaj, da mora imeti ta fini, pa vendar tako tovariški človek kakšno nesrečno ljubezen za seboj. Pohajkovali smo okrog in smo se nalašč izogibal vsak odločitvi. V hotelu De Republic nas je usoda potem po nekem majhnem prijetljaju prisilila, da smo izpremenili svoj kurz. Sedel sem v čoln ter čakal Franka in Porterja. Nenadoma me je nekaj smilo iz moje ravnodušnosti, kakor da me je nekdo zgrabil za roko. Bil je trenutek, da mi je zastajala kri. Čutil sem, da mi nekdo blizu, toda bal sem se okreniti. Jumbo Rektor, junak iz naših virginskih kadetskih dni, mi je pomagal na noge. Rektor je bil celih šest čevljev dolg. Jaz sem mu segel komaj nekaj nad komolec. Bila sva zmirno pri vsaki neumnosti, ki se je zgodila na vojaški šoli. Če je bil sploh kakšen kakšen človek na svetu, ki bi ga bil tisti trenutek rad videl pred seboj, potem je bil to ta sveži zdravi Simson. Rektor je gradil železnico čez Istem. Bil je lastnik bele kamenite palače in tja nas je vzel z vsa našo prtljivo. Še isti večer sem mu povedal vse, kar sem v teh šestnajstih letih doživel, odkar se nisva videla. — Kdo pa je ta tvoj prijatelj, ta Bill? — me je vprašal nekoč pozneje. Ali se lahko zaneses nanj? Meni se zdi kakor kakšen detektiv. — Tegale tvojega prijatelja Rektorja pa jaz kar nič ne maram, mi je še isti večer izjavil Porter. Kar neprijetno mi je, kako prodrljivo gleda človeka. NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

51

(Nadaljevanje.)

Toda materina odločnost je bila nepremagljiva. Zmaje z glavo in nadaljuje:

— Še enkrat, Lori: zdaj mi lahko pokažeš svojo hvalečnost za vse noči, ki sem jih prečela, za dneve polne skrbi in dela, ki sem jih imela zaradi tebe. Vse moje misli so bile posvečene tebi. Roke sem si zdelala do krvi, oči sem skoraj izjokala, da bi enkrat imela na teboj veselje. In zdaj mi hočeš vse to poplačati. Z nevaležnostjo, hočeš vzeti moža, ki mi je uničil življenje? Mogoče boš usodo svoje matere še sama na sebi doživela, ko se te enkrat navešča. Sploh pa se zelo čudim, da se je ponosni grof Rudolf Verdin izneveril svojim načelom in da hoče ravnati ravno tako kot njegov brat, katerega je tako trdo obsojal! — Zaničljivo so prišle njene zadnje besede iz njenih ust.

— Mati! — stoka Lori, se oklene njene roke in pritiska na njo svoj objokani obraz. — Bodi usmiljena. — pozabi!

— Ne morem, Lori! In tudi ti se ne bi nikdar upala misliti na moža, ko bi poznala trpljenje svoje matere; takoj bi se odvrnila od njega. Prepričam ti izbiro: ako ga na noben način ne moreš pustiti in če ti je dražji kot pa tvoja mati, potem pojdi z njim. — pravi s tajinstveno mirnostjo. — In svojo doto moreš tako vzeti s seboj — samo za trenutek.

Gospa Marija odpre omaro in izvleče škatuljo, katere pokrov je bil poslikan. Slika matere božje z Jesusom. Mati božja je imela poteze gospe Marije in Jezus je bil mali Erik. Otakar je naslikal to sliko, ko je Erik dopolnil prvo leto.

Marija brska po starih papirjih in kmalu najde, kar je iskala: svežnej pisem, izmed katerih izvleče dva kosa pretrganega tisočdinarskega bankovca. Oba kosa drži Rudolfu pred obraz.

— Pogledite, grof Verdin, s tem ste hoteli odkupiti mojo pravico do mojega moža.

— Ta denar sem vam dal samo kot začasno plačilo za vzgogo vaših otrok — to dobro vem. Ne obračajte resnice. — pravi Rudolf odločno. Zelo je bil razburjen, kot še nikoli v svojem življenju.

— To je vseno! Srehanila sem ga — in če so bile moje skrbi še tako velike in mučne: njega se nisem dotaknila, kajti blagoslov ni visel na tem denarju. To je tvoja dota, Lori, ki ti jo dam, ako hočeš postati žena grofa Rudolfa. To pa si zapomni: Pot do njega ti pustim prosto. Toda s tem si izgubila svojo mater. Tedaj voli med njim in menoj!

Krik, ki je pretresel vsako srce, se izvije iz Lorinih prsi, nato pa se zgrudi na tla na obraz. Rudolf jo dvigne; kot zlomljena visi Lori na njegovih rokah; izgleda, kot bi vsako življenje izgubila z njo.

— Nisi storila prav, mati. — pravi Erik jezo. — Materina ljubezen ne more tako delati.

— Mislim, da mi moje ljubezni do otrok ni treba še posebej poudarjati. Vsako uro ste jo lahko čutili.

— Neodpuščljivo je, mati, kruto in neusmiljeno, da postaviš Lori pred tako odločitev.

Kot okamenel je Marijin obraz, nobena žila se ne gane — samo oči, te velike, temne oči imajo življenje; samo te oči govorijo.

Lori se zravna v Rudolfovih rokah in se mu izvije. Z močnim pogledom se ozira po sobi, se prime z rokami za čelo in zmaje z glavo. Globok vzdih se trese na njenih ustnicah.

— Zdalj je vsega konec, — zašepeče Rudolf, — slišal si, kaj je rekla mati.

— In ti jo boš ubogala?

Lori prikimava.

— Moram, — pravi s smrtno žalostnim glasom in srpo gleda pred se.

Rudolf jo prime za roko.

— Lori, zberi svoje misli; saj ne veš, kaj govoriš. — ji prigovarja; bal se je za njo.

— Popolnoma dobro vem: ostati moram pri materi.

Gospa Marija se zmagovalno smeje.

— Moj otrok ve, kaj mi je dolžan. Otroška ljubezen vedno zmaga.

— Mati, te zmaga se nikar ne veseli. — Erikov glas se trese od bolesti in jeze. — Ne veseli se te zmaga, ki si jo kupila z srečo svojega otroka.

— Lori je izprevidela, kaj mi je dolžna. Mlada je in bo pozabila.

Tedaj pa Lori žalostno in bolešno pogleda mater.

— Pozabila? Pazabila Rudolfa? — Žalostno se smeje, da pridejo Erikovi solze v oči in jezo stisne pesti.

Neizmerno se mu je smilila; po svoji lastni bolečini je mogel soditi tudi njeno...

Ali je bila kdaj kaka mati, ki je ta ko neusmiljeno poteptala srce svojega otroka? Ona ista mati, katere celo življenje, katere dihanje je veljalo samo sreči otroka? Ali je moglo svovraštvo tako izpremeniti človeka?

Gospa Marija položi roke okoli Lorinega vratu in jo ljubeznjivo pritiska k sebi.

— Moj ljubi otrok!

Toda Lori jo s strahom pogleda in se ji izvije. Omahuje in naskloni glavo na steno.

Rudolf se ji približa in išče njene oči s svojim pogledom. Bil je smrtno blede. Lori ga odriža z rokami.

— Lori, ali si se odločila?

Molče prikimava.

— Ali ostaneš pri svoji materi?

Zopet prikimava.

— Naj tedaj grem?

— Da, — dihuje.

— Lori, ali je tvoja ljubezen tako slaba? Meni pa si ti vse!

Z žalostnimi in ljubeznjivimi očmi ga pogleda.

— Moja ljubezen do tebe, Rudolf, je večna. Toda materina kletev ne sme viseti nad nama.

— Lori, nikdar več se ne vidiva.

— Vem.

— In vendar se hočeš ločiti od mene?

In zopet molče prikimava.

— Bodi tedaj pozdravljena, uboga moja Lori! — Bolešno so zvenele te Rudolfove besede.

Oči ga pečejo, ker je komaj zadrževal solze. Čutil je, da je bil na koncu svojega premagovanja. To dekle, ki mu je bilo nadragocnejše bitje na svetu naj bi pustil? Ne tega ni mogel — četudi je padla odločitev — iz njenih lastnih ust.

Ni prišla za roko, ki jo ji je ponudil. Kot brez misli stmi pred se. Stoji ob steni kot bi življenje izgubilo iz njenega telesa.

Toda, ko se zapro vrata za njim in Erikom, ki ga je spremljal, tedaj se ji stresa telo; dvigne roke in se zgrudi na tla.

— Rudolf Rudolf! — kliče s pojemajočim glasom. Nato pa jo objame dobrodejna omotica.

Štiriindvajseto poglavje.

V potrtem molčanju koraka Erik poleg grofa Rudolfa, ki je s svojim v tla uprtim pogledom korakal proti svojemu avtomobilu. Rudolf je bil zelo razburjen — celo za njega, dobro izkušenega diplomata, ki ga ni kmalu vrgla iz tira še tako vznemirljiva zadeva, je bilo to, kar je ravnokar doživel, preveč. Treba mu je bilo časa, da si uredi misli.

Tedaj prične govoriti Erik. Spočetka je komaj razumel pomen besed, pozneje pa se je sam k temu prisilil.

(Dalje prihodnjic.)

SKRIVNOST ČUDAKA

Proti koncu letošnjega februarja so se zglasili pri županu v Briksnu dva Kitajca in en Italijan. Slednji se je predstavil kot Jianozzi, generalni konzul kitajske republike v Rimu. Njegova spremljevalca sta bila kitajski poslanik v Rimu Tsiang-Lu-Fo in njegov prvi tajnik dr. Čon Ju. Konral Jianozzi je sporočil, da sta prišla Kitajca ogledat oporoko pred kratkim umrlega Henrika Basoeja, in predložil njegovo predsmrtno pismo na poslaništvo s tozadevnimi navodili. Župan je poklical notarja Lachmuellerja, ki je varoval oporoko in zapuščino. Notar je sporočil, da je umrl v Bonn pristojen Henrik Basoe v starosti 81 let v Briksnu in zapustil oporoko v malem kovčegu pod posteljo v podstrešni sobici, kjer je stanoval. Oporoka se je glasila: "Podpisani Henrik Basoe, rojen leta 1850 v Bonu, izjavljam, da je moja zadnja volja: vse moje premoženje, ki ga imam ali bom pridobil v slučaju, da bo narasla cena mojih vrednostnih papirjev, zapuščam v popolno neomejeno lastnino kitajskemu narodu. Hočem, da bi bilo izročeno kitajski vladi pod pogojem, da bo uporabljala ves moj kapital za borbo proti evropski rasli. Želim, da bodo moji ostanki prepeljani in pokopani v Bonu. Potrjujem, da sem spisal to oporoko popolnoma zdrav na duši in telesu."

Notar je priznal, da je oporoka popolnoma v redu ter Kitajcema v županovi navzočnosti uradno izročil zapuščino v obliki starega ogojenega kovčega. Slednji je vseboval 50.000 različnih zlatnikov vseh evropskih dežel v skupni vrednosti 50.000 mark, za 30.000 mark bankovcev, različne državne vrednostnice, čekovne knjižice, poročila o tekočih računih pri različnih denarnih zavodih in tri ključee od oklopnih predalov pri bankah v Londonu, Baslu in Berlinu. Vse premoženje je znašalo po notarjevi približni cenitvi najmanj 5 milijonov lir. Kitajca sta obiskala Basoejev grob, kamor sta nesla šopek vijolic, obljubila odrediti prevoz krste v Bonn in se s kovčegom povrnili v Rim. Zgodba Basoejeve zapuščine je s tem zaključena, a tem več skrivnosti vsebuje njegova življenjska zgodba.

Basoe je živel v revnih razmerah, in so ga vsi smatrali samo za berača. Prikazal se je v Briksnu šele leta 1927. Po znanosti je bil visok koščen starec s sestradanim rumenim obrazom. Njegova obleka je visela v capah. V roki je nosil svoj kovčeg, ne da bi kdo slutil, koliko je vreden. Najel je revno podstrešno sobico pri neki stari vdovi. Meščani nicesar niso vedeli o Basoejevi preteklosti in jih tudi malo zanimala. Kakor rečeno, so ga smatrali za obubožanega postopca. Basoe je pobiral po ulicah trske in stare časopise, ki jih je menjal v prodajal na starini. Večkrat je skrivnostno izginil za več dni. — Mrebiti je potoval v inozemstvo, da bi vodil svoje denarne zadeve? Nihče ni vedel, da bi kdaj šel na kolovoz. Če se je povrnil domov, je vedno skrbno zaklenil vrata in se dolge ure na samem pogovarjal v jeziku, ki ga ni razumela hišna gospodinja. Ve samo, da ni bila to italijanščina niti nemščina. Zvečer je stanovalcu redno morala izdatno zakuriti gašperčico. Basoe je imel rad veliko vročino. Sam si je pripravil kosilo iz mleka, krompirja in kruha. Venomer je sežgal neke papirje. Gospodinja domnevala, da je uničil neprodane stare dnevnike. Nikakor ni slutila, da bi gorele v njeni peči važne politične listine.

A izgleda, da je imel Basoe važne in nevarne posle. V njegovem kovčegu so našli dokaze, da ni bil samo skopuški milijonar. Prav spodaj je ležala slika Viljema II. z lastnorodnim cesarjevim podpisom z dne 27. januarja leta 1931. Zraven so našli več sovjetskih uradnih pisem in rusko osebno izkaznico na ime Henrika Basoeja. Na temelju nekega drugega pisma so ugotovili, da je bila ta sovjetska izkaznica ponarejena. Izvirala je iz oddelka za pobijanje komunizma notranjega ministrstva neke evropske države. Berač je bil nedvomno vohun. A kdo ve, kako pisano preteklost je doživel v Evropi in na Daljnem vzhodu? Pismo na rimsko poslaništvo je bilo spisano v francoščini in vsebovalo tudi več obveznih vpljudnih stavkov v kitajščini!

Koncem leta 1927 je Basoe zadnjič izginil iz Briksna. Gospodinja ga je zamenjala plačevala več mesecev in naposled verjela, da je umrl. Vzela je drugega podnajemnika. A v začetku leta 1931 se je Basoe zopet prikazal v Briksnu. Ko

je zvedel, da je njegova soba zasejena je takoj gospodinjini plačal ves dolg in si poiskal novo stanovanje. Postal je še bolj suh in redkobeseden. Samo zvečer je imel slejkoprej dolge samogovore. Zopet je nabiral trske in papir, kuril železno peč in kuhal kosilo. Nova gospodinja je nekoč stopila v sobo, ko je sedel Basoe na tleh in brskal v kovčegu. Sunkoma je zaprl pokrov in gospodinjini pokazal staro fotografijo nemškega častnika v uniformi, ki so jo nosili okoli leta 1870. "To sem jaz," je rekel. "A me najbrž ne boste spoznali." — Gospodinja mu ni verjela. Misli-la je, da se berač samo baha s staro sliko, ki jo je bogveje našel. Basoe je vprašal: "Ali imate mogoče sorodnike?" Gospodinja je odvrnila: "Zakaj pa to vas zanima?" Basoe se je nasmehnil. "Kmalu bo vojna, huda vojna, mamica!" je zamolklo dejal. "Kmalu bodo šli k vojakom vsi vaši sorodniki." Nihče ne ve, koliko skrivnosti je odnesel čudaški bogataš v svoj grob.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošila. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnove naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Culig, A. Saffin
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS
Aurora, J. Butcher
Chicago, Joseph Blish, J. Bevdie, J. Lukanich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich
J. Zalelet, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spellich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich

KANSAS
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND
Steyr, J. Černe
Kitzmillier, Fr. Vodopivec

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj

Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
Waukegan, Jože Zelenc

MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj

MONTANA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick
NEW YORK
Gowanda, Karl Strniša
Little Falls, Frank Maale

OHIO
Barberton, John Balant, Joe Hla
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kartinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik.

Euclid, F. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kurnš
Niles, Frank Kogovšek
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON
Oregon City, Ore., J. Kobla-

PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakš
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobeck
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yerina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Jo. vanšek
Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan, čič, A. Škerlj
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank P. renchack
Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polantz, Martin Koroshetz
Krayn, Ant. Tauselj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Žust
Moon Run, Frank Podmilšek
Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Arh. J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pezdirc
Steelton, A. Hren
Unity Sta. in okolico, J. Škerlj
Fr. Škifer
West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. Peternej

UTAH
Helper, Fr. Krebe

SHIPPING NEWS

12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen New York, Cherbourg, Hamburg

14. maja: Paris, Havre Cherbourg, Cherbourg Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

15. maja: Reliance, Cherbourg, Hamburg Majestic, Cherbourg

17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen Vulcania, Dubrovnik, Trst

19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

20. maja: Homeric, Cherbourg

21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

25. maja: Berengaria, Cherbourg Hamburg, Cherbourg, Hamburg

27. maja: France, Havre Olympic, Cherbourg

28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

1. junija: Mauretania v Cherbourg

2. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen General Von Steuben v Cherbourg in Bremen

3. junija: De France v Havre Roosevelt v Cherbourg Majestic v Cherbourg Mauretania v Cherbourg

4. junija: Bremen v Cherbourg in Bremen Stuttgart v Cherbourg in Bremen

5. junija: Volendam v Boulogne sur Mer

6. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen

7. junija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

8. junija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

9. junija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

10. junija: Mauretania v Cherbourg

11. junija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

12. junija: Mauretania v Cherbourg

13. junija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

14. junija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

15. junija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

16. junija: Mauretania v Cherbourg

17. junija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

18. junija: Mauretania v Cherbourg

19. junija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

20. junija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

21. junija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

22. junija: Mauretania v Cherbourg

23. junija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

24. junija: Mauretania v Cherbourg

25. junija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

26. junija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

27. junija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

28. junija: Mauretania v Cherbourg

29. junija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

30. junija: Mauretania v Cherbourg

1. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

2. julija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

3. julija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

4. julija: Mauretania v Cherbourg

5. julija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

6. julija: Mauretania v Cherbourg

7. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

8. julija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

9. julija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

10. julija: Mauretania v Cherbourg

11. julija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

12. julija: Mauretania v Cherbourg

13. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

14. julija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

15. julija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

16. julija: Mauretania v Cherbourg

17. julija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

18. julija: Mauretania v Cherbourg

19. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

20. julija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

21. julija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

22. julija: Mauretania v Cherbourg

23. julija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

24. julija: Mauretania v Cherbourg

25. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

26. julija: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

27. julija: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

28. julija: Mauretania v Cherbourg

29. julija: Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic Waukegan, Jože Zelenc

30. julija: Mauretania v Cherbourg

31. julija: Conte Grande v Genova Levathan v Cherbourg

1. avgusta: Paris v Havre Aquitania v Cherbourg

2. avgusta: Champain (NOVI) v Havre General Von Steuben v Bremen

3. avgusta: Mauretania v Cherbourg